

روزانه حجم زیادی از اسناد الکترونیکی با اهداف گوناگون تولید می‌شوند. از طرفی تولید مستندات الکترونیکی موجب تسهیل سازمان‌دهی و مدیریت داده‌ها می‌شود. اما از طرف دیگر، تولید این حجم داده با این سرعت موجب بروز انواع خطاهای تایپی می‌شود. از این رو وجود یک سیستم خطایاب خودکار اجتناب‌ناپذیر است. مزیت خطایابی خودکار این است که هزینه استفاده از نیروی انسانی برای تشخیص و تصحیح خطا را تا حد بسیار خوبی کاهش می‌دهد. خطاهای موجود در متن را می‌توان به سه دسته خطاهای املائی، نحوی و معنایی تقسیم کرد. هدف از انجام این پایان‌نامه ارائه یک روش ترکیبی برای تشخیص و اصلاح خطاهای املائی است.